

P356-7455

No. 35. Metai XIV

Rugsėjo-Sept. 1, 1934

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

MARIJONŲ KOLEGIJA IR SEMINARIJA

* * *
MARIJA MYLIMIAUSIA MŪSŲ
GLOBEJA

1, *Marijonų kolegija*, reikalaujant katalikiškajai visuomenei, įkurta 1925 metais Marijonų ūkyje, gražioje kalvuotoje vietoje, Hinsdale, Illinois valstybėje. 1926 metais Arkivyskupas Jurgis Matulevičius atvykęs į Ameriką, daugybei kunigų asistuojant ir didžiuliai misionieriai dalyvaujant, pašventino ją, užtvirtino ir formaliai pavadinta Marian Hills Lithuanian College — Marijonų Kalneliuose Lietuvių Kolegija. Įstaiga sekmingai vystėsi ir augo, taip kad esamosios patalpos pasidarė esančios per mažos. Nutarta įsigyti naują vietą kolegijai Rytuose, nes iš ten daugiausia mokinių buvo kilusių ir piau-kė gausiausios aukos.

Kolegijos Rėmėjų parama davė galimybės Marijonams pirkti naujus, erdvus ir gražius kolegijos rūmus Thompson, Conn. Penkerius metus Amerikos Lietuvių Kolegija, gyvavusi Marian Hills, buvo perkelta į Naująją Angliją ir pavadinta nauju vardu — Švenč. Panelės Marijos Kolegija. Jos rūmus pašventino Vyskupas P. Būčys rugsėjo 8 d., 1931 m.

Šioji mokslo įstaiga, naujose, patogiose apylostovose, sparčiai ėmė augti mokinių skaičiumi ir aukštojo mokslo siekimo patogumais. Įtaisyta knygynas, kurs yra didžiausias lietuviškas knygynas Amerikoje. Pradėta įrengti didelis fizikos kabinetas ir cheminė laboratorija. Mokslas ir sportas pasiekė atitin-

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

kamos aukštumos. Švenč. Panelės Marijos Kolegija įkorporuota Connecticut valstybės legislatūroje, birželio 9 d., 1933 m., vienu vardu *Marianapolio Kolegija*. Tasai įkorporavimas Marianapolio Kolegijai suteikė valstybinės teisės.

Per aštuonius savo gyvavimo metus kolegija išleido kelias dešimtis jaunuolių, baigusiujų aukštesnį mokslą. Didžiuma šių kolegijos alumnų ruošiasi įvairioms profesijoms, daugiausia jų mokosi į kunigus. Nemažas skaičius yra baigęs mokslus ir šiaudien jau dirbauojasi mūsų plačioje visuomenėje. Metai po metų auga Amerikos lietuvių šviesuomenė, kurios eiles ūgdo Marianapolio katalikiškos ir lietuviškos pasaulėžiūros darbuotojai.

* * *

Tautos švietimo, susipratimo ir galybės židinys yra aukštoji mokykla arba kolegija. Ši mokykla paruošia tautai darbuotojų ir vadų. Ji ūgdo tautos kultūrą ir apdraudžia jos gyvybę. Kaip kiekviena tauta, taip ir Amerikos lietuviai savo kultūriniam gyvenime turi savo įstaigas, organizacijas, laikraščius. Šiam dideliame veikimui apimti, reik daug darbuotojų, o juos mums tegali pagaminti lietuviškoji aukštoji mokykla.

Tautos gerovė yra josios vadų rankose. Bet vadai negimsta, juos reikia išmokslinti ir išauklėti. Svetima mokykla, nepažindama mūsų dvasios, nė mūsų reikalų, negali pagaminti mūsų tautai tinkamų darbuotojų ir vadų. Gyvenimas mus pamokė, kad lietuvių tėvų vaikai, baigę svetimtaučių mokyklas, išsižada tikrojo tikėjimo, savo kalbos, savo tautos, net savo pavardę pakeisdami, kad nieko bendro su lietuviais neturėjęs. Nuostolingi ir apgailėtini gyvenimo įvykiai. Todel garbūs Amerikos lietuvių Dvasios ir Visuomenės Vadai, lietuviai katalikai Tėvai, prisimindami šiuos skaudžius mūsų tautos likimo reiškinius, raginkite lietuvius bernaičius eiti ir leiskite eiti į savą lietuvišką, katalikišką aukštąją mokyklą, Marianapolio High School ir Marianapolio Kolegiją.

* * *

Marianapolis turi aštuonių metų kursų — keturi metai *High School* ir keturi metai

Kolegijos. Mokslai dėstomi anglų, lietuvių ir lotynų kalbomis. Kiekvienas jaunuolis turi puikiai mokėti valstybinę anglų kalbą ir savą gimtąją lietuvių kalbą; aukštuosius mokslus baigusiam reikia mokėti dar tinkamai lotynų kalbą ir vieną naujųjų kalbų.

* * *

Marianapolio studentų registracija bus rugsėjo 6 d., o mokslas prasidės iškilmingomis pamaldomis rugsėjo 8 d., Švenč. Panelės Užginimo šventėje, Kolegijos koplyčioje.

2. *Marijonų Dvasinė Seminarija*. Tuose pačiuose rūmuose, Marijonų kalneliuose, Hinsdale, Illinois valstybėje, kur buvo 1925 metais įsteigta pirmoji lietuvių kolegija, ir 1931 metais perkelta į Marianapolis, Thompson, Conn., šiomet, rugsėjo mėnesio pradžioje, Tėvai Marijonai įkuria pirmą Amerikoje lietuvių dvasinę seminariją. Viskas kas reikalinga paruošta, namai, vadovybė, profesoriai ir studentai klierikai.

Šioje seminarijoje bus mokslinami ir auklėjami klierikai Marijonai į kunigus, bet laikui bėgant, galima tikėtis, kad atsiras vyskupų, norinčių siųsti savo vyskupijos klierikus dėliai geresnių pasekų darbuotis lietuviškose parapijose. Tada Marijonų Seminarija išsivystytų didelė, galinga visuomeninė kunigų mokslo įstaiga, panašiai, kaip ūmai yra išsivysčiusioje savo plotmėje Marianapolio Kolegija, kuri yra visuomeninis tautos švietimo, susipratimo ir galybės židinys, nors pradžioje jos įsikūrimo buvo skirta tik tai tiems berniukams, kurie norėjo būti Marijonais.

Įkurtuvių arba Seminarijos atidarymo diena sujungta su Marijonų Kolegijos Rėmėjų išvažiavimu, kurs įvyks rugsėjo 16 d., Marijonų kalnelių ūkyje. Gerbiamieji Kolegijos Rėmėjai energingai dirbauojasi suruošti iškilmingą ir patraukiančią Seminarijos atidarymo programą ir sutraukti mūsų tautiečių lietuvių didelę minią pasidžiaugti lietuvių apšvietos, mokslo bei kultūros pažanga. Lai Dievas laimina.

XV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Luko 7, 11-16.

NUO metu Jėzus ėjo į miestą, kurs vadinasi Naimas. Draug su juo ėjo ir jo mokytiniai ir skaitlinga minia. Prisiartinant jam prie miesto vartų, štai buvo išnešamas numirėlis, vienatinis sūnus savo motinos, o ta buvo našlė; draug su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujudintas dėliai jos, jai tarė: Neverk. Ir jis prisiartiną ir prisilietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo.) Tuomet jis tarė: Jaunikaiti, sakau tau, kelkis. Numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėti. O jis atidavė jį jo motinai. Visus apėmė baimė, ir jie garbino Dievą sakdami: Didis pranašas kilo mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.

* * *

Lekcija

Gal. 5, 25-26; 6, 1-10.

ROLIAI: Jei gyvename dvasia, tai dvasia ir elgkimės. Negeiskime tušėios garbės, vieni kitus pykindami, vieni kitiems pavydėdami. BroLIAI, jei žmogus ir įpultų netikėtai į kokią nuodėmę, jūs, kurie esate dvasiniai, pataisykite tokį, laikydamies romumo dvasios. Atsižvelgk pats į save, kad ir tu nebūtumei gundomas. Nešiokite kits kito naštas ir taip įvykinsite Kristaus įstatymą. Nes jei kas tariasi esąs šis tas, nors jis yra niekas, tas pats save apgandinėja. Tegul kiekvienas ištiria savo darbą, ir taip jis turės garbės, tik pats sau, bet ne prieš kitą. Nes kiekvienas neš savo našta.

Kas mokinamas žodžio, tegul teikia visų savo gerybių tam, kurs jį mokina. Neklyskite: Dievas neleidžia tyčiotis iš savęs. Nes ką žmogus sėja, tai ir pjaus. Kas sėja savo kūne, tas pjaus iš kūno pagedimą; kas sėja dvasioje, pjaus iš dvasios amžinąjį gyvenimą. Taigi, darykime gera ir nesiliaukime, nes savo laiku pjausime, jei nebūsime pailšę. Todėl kolei turime laiko, darykime gera visiems, labiausiai gi tiems, kurie yra iš tikėjimo šeimynos.

Jaunikačio Iš Naimo Prikėlimas

Mūsų dieviškasis Išganytojas išgydęs šimtiniako tarną Kaparnaume, kur Jis daugiausiai savo viešojo gyvenimo bėgyje apsi-stodavo, nukėliavo į Nainą, mažą Galilėjoje miestelį, besirandantį prie Taboro kalno. Nainas lietuviškai reiškia gražusis, priimūsis. Miestelis gavo šį vardą iš apgyventos gražios vietos ir vaizdingos apielinkės. Tačiau, nežiūrint vietos gražumo ir patogumo, mirtis nepageidaujamas svečias atsilankė į šį miestelį, ir Atpirkėjui su savo mokytiniais ir didele žmonių minia prisiartinant prie miesto vartų, štai buvo išnešamas numirėlis, vienatinis sūnus savo motinos, o ta buvo našlė. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujudintas dėliai jos, jai tarė: Neverk. Ir jis prisiartiną ir prisilietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo.) Tuomet jis sakė: Jaunikaiti, sakau tau, kelkis. Numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėti. O Jis atidavė jį jo motinai.

* * *

1. Čia mes matome aiškiai kokia Išganytojas turėjo meiliją širdį. Kaip tik Jis išvydo nuliūdusą motiną, sekančią jos vienatinio sūnaus karstą ir liejančią širdgėlos skausmo ašaras, buvo pasigailėjimo sujudintas. Šis įvykis nebuvo tiktai vienas Išganytojui parodyti savo širdies gerumą. Jis pasigailėjo išalkusios tyruose žmonių minios; Jis verkė prie Lozorius karsto; Jis buvo labai susigrandinęs žiūrėdamas į Jeruzalės miestą, verkė jo ir sakė: "Kad gi ir tu ir tai šitoje savo dienoje pažintumei, kas tau neša ramybės, dabar gi tavo akims paslėpta!" (Luk. 19, 41-42).

Mes, taip pat privalome būti gailestingi, jei esame tikri krikščionys, nes meilė yra svarbiausioji krikščioniškoji dorybė, o pasigailėjimas yra meilės vasius. Kas tikrai myli savo artimą, tas matydamas jo skausmus ar sielvartus, persiima pasigailėjimu. Visa žmonija sudaro vieną kūną ir kiekvienas pavienis žmogus yra šio kūno narvs. Kaip igimtame kūne skausmą, kurį jaučia vienas narvs, iš sanjausmo perduoda kitiems, ypač

tiems nariams, kurie artimiausiai jungiasi, taip kiekvienas žmogus gaivinamas krikščioniškąja dvasia, atjaučia savo artimojo liūdesius ir sielvartus. Žmogus neturi pasigailėjimo ir nelaimės. Žmogus neturi draugiškos mirėnarys ir nekrikščionis, nes neturi meilės, svarbiausios krikščioniškosios dorybės. Įvairios aistros, kaip tai pavydas, neapykanta ir godumas kartais žmogų taip toli nuveda nuo vargstančiųjų ir prspaustųjų pasigailėjimo, kad net džiaugiasi iš jų nelaimės. Tačiau tikras krikščionis, Kristaus mokinys rodo užuojautą ir daro mielaširdystę visiems, kurie kenčia skausmą ir sielvartus. Šv. Gregorijus sako: "Užuojauta yra brangiausia dovana, nes jei rodome užuojautą nelaimingiesiems, mes duodame jiems tai, ką jie labiausiai brangia, mūsų širdį; jie susiramina, matydami, kad mes gyvai atjaučiame jų reikalą."

* * *

2. Jėzus tarė našlei: *Neverk*. Išganytojas taip sakdamas, jai neišmėtinėja, nekaltina ir nedraudžia, bet kad parodytų jai savo užuojautą ir suramintų, nes ir mes turėdami pasigailėjimą nelaimingajam, bandome jį suraminti. Krikščionims nėra draudžiama verkėti prie savųjų ar prietelių karsto, nes patsai Išganytojas verkė prie Lozorijaus karsto (Jon. 11, 35). Taip pat skaitome Šventame Rašte: "Sūnau, liek ašaras ant mirusiojo ir imk verkėti kaip tas, kurs kenčia didžiausių skausmų." (Ekl. 38, 16), Ir Apaštalų Darbuose randame: "Steponą palaidojo dievobaimingi vyrai ir darė dėl jo didžių raudų" (AD. 8, 2). Tačiau šioji rauda dėl mirusiojo privalo būti saikinga ir krikščioniška. Tikras krikščionis ramina save prie savo prietelių mirties, prisimindamas, kad ką tik tai Dievas daro į gera išeina, ir kad bus mirusiųjų atsikėlimas kuomet jis vėl matys savo mylimuosius, kurie buvo atsiskyre ir amžinai su jais susivienys.

* * *

3. Mūsų Viešpats prisiartino ir prilietė neštuvus, duodamas suprasti tiems, kurie nešė karstą sustoti, ir tarė: "*Jaunikaiti, sakau tau, kelkis.*" Čia Jėzus Kristus apsiereiškė kaip visagalį Dievą, Kuriam viskas priklauso ir Jo žodžiui yra klusnūs dangus ir žemė. Apaštalai ir daugelis šventųjų darė stebūklus, bet ne savo galia, o tik Jėzaus

vardu. Stebūklus, kuriuos darė Kristus, ir kuriuos darė Jo vardu šventieji, yra neužginčijamas Jo dievystės įrodymas. Kada Jis sako: "*Jaunikaiti, sakau tau, kelkis,*" Jis yra visagalys Dievas kaip Jo dangiškasis Tėvas, ir Jis turi teisę sakyti: "Ką Tėvas daro, tai taip pat daro ir Sūnus. Nes kaip Tėvas prikelia numirusius ir atgaivina, taip ir Sūnus atgaivina, ką nori." (Jon. 5, 19, 21). Privalome nuoširdžiai dėkoti Išganytojui už Jo Dievystės aiškų ir neužginčijamą įrodymą. Nes mieks taip nesuramina ir nepadrąsina žmogaus gyvenime, kaip tikėjimas, kad Jėzus Kristus yra tikrasis Dievas. Taigi Jis yra tikrasis Dievas, Jo mokslas yra tikras ir dieviškas, ir viskas, ką Jis padarė ir iškentėjo dėl mūsų, turi begalinę vertę. Jis mus atpirko, mums nereik bijotis, nes Jis savo Bažnyčiai pažadėjo apsaugą, ir jei mes mylinčia širdimi Jam tarnausime, mes galime ramiai gyventi ir laimingai mirti.

* * *

4. Jėzui ištarus žodžius: "*Jaunikaiti, sakau tau, kelkis, numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėti.*" Žodžius ištarus: "*Jaunikaiti, sakau tau, kelkis,*" jaunikačio siela grįžta iš dvasių pasaulio į jo kūną ir atgaivina jį, Jis keliiasi, gyvena ir kaip ženklas, kad jis gyvas, ima kalbėti. Taip Jėzus mirusiam jaunikačiui suteikė gyvybę. Kaip Kristus prikėlė iš Naimo jaunikaitį, taip Jis prikels visus žmones iš mirusiųjų pasaulio pabaigoje. Jis Pats užtikrina mus žodžiais: "Ateina valanda, kurioje visi esantieji kapuose išgirs Dievo Sūnaus balsą; kurie gera darė, išeis, kad atsikeltų į gyvenimą, kurie gi pikta darė, kad keltūsi į teismą" (Jon. 5, 28). Vaikščiojame Dievo baimėje, ir atsargiai laikykime savo kūną pagarboje, niekuomet nesuterškime jį nuodėme, ypač netyrybe, kad galėtume laukti džiaugsmingo atsikėlimo. Pasakyta, kad jaunikaitis *ėmė kalbėti*. Ką jis kalbėjo? Tikrai jis kalbėjo atatinkamus žodžius. Be abejo, jis dėkojo Kristui karštais žodžiais už suteiktą gyvybę malonę, Jį pagarbino su didžiausia pagarba, pasižadėjo Jam pasiaukoti ir visa širdimi Jį mylėti. Kuomet Jėzus, atgailos sakramente, prikelia tave iš nuodėmės mirties į malonės gyvenimą, Jis didesnę malonę tau suteikia, negu iš Naimo jaunikačiui, kurį prikėlė iš naturalės mirties.

Tu privalai daug karščiau po kiekvienos išpažinties dėkoti Kristui, Jį pagarbinti ir padaryti tvirtą pasirizimą uoliai Jam tarnauti.

* * *

5. *“Jis atidavė jį jo motinai.”* Jėzus teisingai galėjo reikalauti jo prisijungti prie Jo mokytinių ir sekti Jį. Jis to nereikalavo, bet atidavė jį jo motinai. Čia Išganytojas duoda mums gražų pavyzdį, kaip mes privakome elgtis be savimybės intencijos darydami gera savo artimui. Būkime pasitenkinę tuo, kad Dievas žino gera, kurį mes darome ir už tai mums atlygins. Vengkime savo geruose darbuose ieškoti žmonių pagyrimo, kad neužsi-pelyntume parizėjų ir rašto mokytojų dalies, apie kuriuos Jėzus pasakė, kad jie jau atsi-ėmė savo užmokestį. Išganytojas atiduodamas jaunikaitį jo motinai, davė suprasti, kad ji kaip motina yra jo viršininė ir jis kaip sūnus privalo jos klausyti visuose teisinguose ir teisėtuose dalykuose. Kristus tuomi parodė, kad vaikai būtų klusnūs savo tėvams. Tačiau yra vaikų, kurie sunkiai nusideda neklausydami tėvų. Juo jie bręsta amžiuje, tuo labiau priešinasi tėvams. Jie nenori klausyti savo motinos kuomet ji yra našlė, ir jie taip apkartina jos gyvenimą savo neklusnumu ir blogu elgesiu, kad ji geidžia sekti savo vyrą į kapą ir ten pasilikti. Nelaimė tokiems vaikams, nes Šv. Raštas sako: *“Akį, kuri tyčiojasi iš tėvo ir niekina savo motinos gimdymą, tegul iškapoja varnai iš upelių ir teprarija ją jauni areliai”* (Patar. 30, 17).

* * *

“Visus apėmė baimė, ir jie garbino Dievą sakydami: Didis pranašas kilo mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.” Mums nereik stebėtis, kad visi, kurie buvo stebūklo liūdytojai, švydė, Kristui žodį ištarus, jaunikaitį gyvą, sėdinti ir kalbantį, buvo pripildyti šventa baime. Įgimta žmogui persiimti šventa baime ir pagarba kuomet Dievas apsi-reiškia savo galybe, ypač kada Jis mirusiajam gražina gyvybę. Žmonės matydami Kristaus dievišką galybę, pilni džiaugsmo ir pagarbos garbino Dievą ir sakė, didis Pranašas kilo mūsų tarpe ir Dievas aplankė savo tautą. Pilna širdimi meilės ir pagarbos dėkokime ir garbinkime Dievą už Jo malones mums teikiamas, ypač už atpirkimo malonę ir amžinos laimės paskyrimą.

MARIJONŲ VADAS LIETUVOJE

Žada pabūti keletą savaičių

KAUNAS. Marijonų vyriausias vadas kun. A. Cikoto atvyko į Lietuvą daryti kano-ninio atsilankymo marijonų vienuolynams. Lietuvoj jis pabus keletą savaičių.

Klierikams Išleistuvės

MARIANAPOLIS. — Pereitą savaitę kolegijoj buvo suruoštos klierikams išleistuvės, kuriomis mokytojai ir studentai gražiai išlydėjo klierikus, apleidžiančius savo *“Alma Mater.”* Jose dalyvavo kun. K. Urbonavičius ir kun. J. Vaitekūnas, kuriuodu pasakė gražias kalbas ir palinkėjo klierikams geriausių pasėkų naujoj darbo dirvoj.

Paskesniomis dienomis didesnė klierikų dalis jau galutinai apleido kolegiją ir išvyko pas savuosius atostogoms. Pasisvečiavę, jie stos į naują Tėvų Marijonų seminariją, kuri ši rudenį atidaroma Hinsdale, Ill.

Kun. A. Markūnas, kuris lankė vasarinį mokslo kursą De Paul Universitete, Chicago, Ill. šiomis dienomis grįžo kolegijon.

Sykiu su kun. Markūnu De Paul Universitetą vasaros metu lankė ir kitas Marianapolis Kolegijos mokytojas, E. Andrulonis, kuris gilinosi anglų kalboj, kurią dėsto kolegijoj.

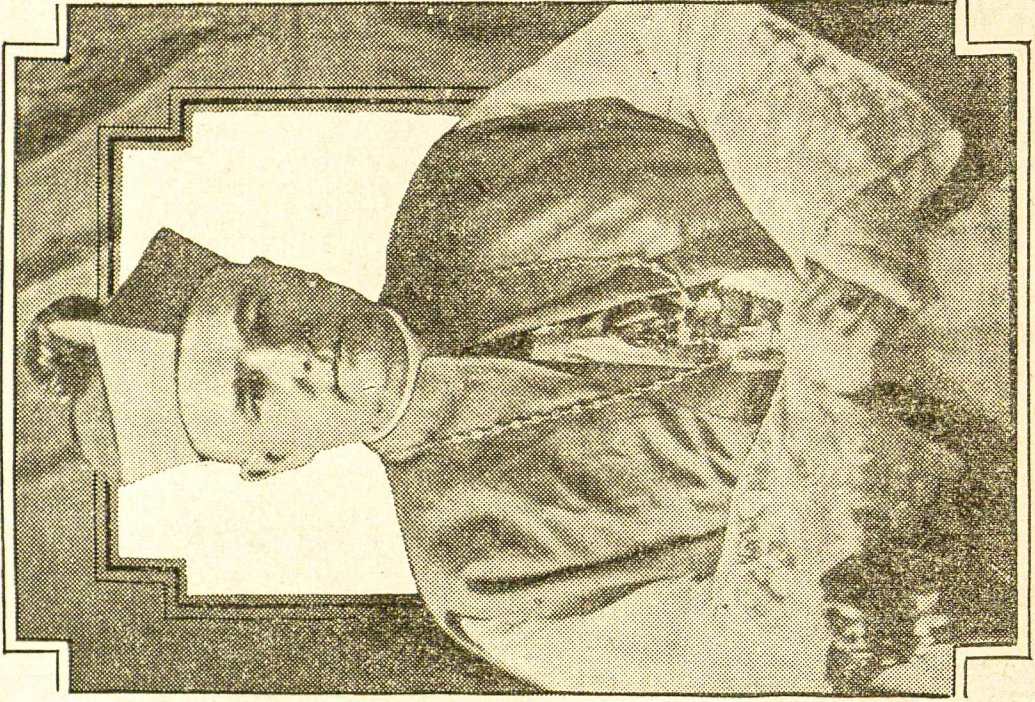
Rugpiūčio 15 d. Žolinės šventėj Marijampolėj, Lietuvoje, į kunigus iššvestas jaunuolis Marijonas — kun. V. Čižauskas, kuris šiuo metu mokosi lietuvių kalbos Lietuvoje.

Aukos

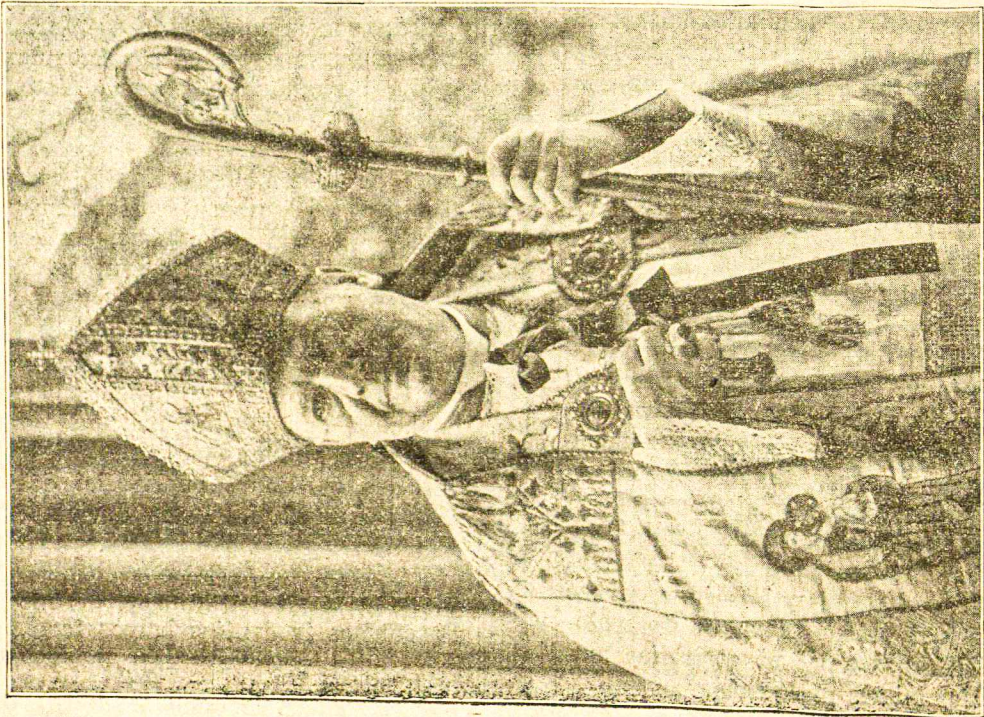
Pastaromis dienomis kun. P. Česna iš Mahanoy City, Pa., ir Kubaičių šeima iš Huntley, Ill., kolegijos knygynui prisiuntė gausų ir įdomų knygų rinkinį.

Kolegijos vyresnybė nuoširdžiai dėkoja gerb. Rėmėjams už prisiūstas dovanas-knygas.

ALASKA. — Netoli Juneau, mažoje saloje ant aukštos ir gražios kalvos tarp milžiniškų medžių statoma Alaskos globėjos Šv. Teresės šventovė.

J. E. vyskupas pagelbininkas J. McFadden, dalyvavęs
iškilmingose A. L. R. K. Federacijos Kongreso atidarymo
pamaldose Šv. Jungio bažnyčioje.

J. E. Clevelando vyskupas J. Schrembs rugp. 21 d., 9:30
val. ryto, Šv. Jungio lietuvių bažnyčioje, Clevelande laikė iš-
kilmingąsias šv. Mišias atidarant A. L. R. K. Federacijos
Kongresą.

Maldos Apaštalavimas Švenčiausioje Jėzaus Širdyje

*Bendroji Rugsėjo mėnesiui 1934 Intencija,
kurią paskyrė Šventasis Tėvas Pijus XI.*

ŠVENTOJI IR UOLIOJI KUNIGYSTĖ

Šventasis Tėvas prašo mūs visų melstis šį mėnesį už kunigijos šventėjimą ir uolumą. Šios intencijos svarbumas yra aiškus, nes kunigų tiesioginė pareiga vesti žmoniją šventėjimo ir tobulėjimo keliu į skirtąjį tikslą — amžinąją laimę. Todėl kunigai patys privalo šventai gyventi ir uoliai darbuotis, nes nuo jų šventumo ir darbštumo priklauso daugiausia Bažnyčios pasiuntinybės pasisekimas ir sielų išganymas. Be abejo, Dievo malonė yra visusvarbiausia ir būtiniausia veikėja, tačiau mes privalome iš vien su malone darbuotis, sąžiningai naudotis ja ir būti tinkami Dievo įrankiai savo paraginimais, gražiu pavyzdžiu ir apaštališkuoju darbštumu vesti tikinčiuosius prie Dievo.

Kunigams kaip tik tinka Viešpaties Jėzaus žodžiai: „Jūs esate žemės druska. Bet jei druska nustoja savo skonies, kuomi gi bus sūdoma?“ Jeigu kunigai neturi savyje šventumo skonies, jie negali jo suteikti savo avelėms nė apsaugoti juos nuo dorovinio nuodėmingo sugedimo.

Nori, kad kiti dorovingai, šventai ir tobulai gyventų, pats būk Dievo malonei padedant doras, šventas ir tobulas, nes visų akys atkreiptos į viršiniakus, į savo vadus ir jie sekiojo jų žingsnius. Todėl tą savo, Dievo skirtą, aukštą ir garbingą pareigą žmonėms vadovauti jų išganymui, kunigas privalo šventai, dideliu budėjimu, malda ir uoliu darbštumu išlaikyti.

Tat, mes visi privalome karštai melstis už mūsų kunigų šventėjimą, nes tas labai daug padeda mūsų pačių šventėjimui ir Dievo Karalystės išsiplatinimui ant žemės. Melskimės, siųsdami savo kūdikiškas maldas Aukščiausiam šia intencija, dėkodami Dievui, kad davė mums kunigus, iš kurių esame gavę daugelį geradarybių. Melskimės karštai už mūsų kunigus, nes tarp daugelio jų tarnystės sunkenybių ir pavojų, jie mūsų maldų reikalingi.

Kunigai rūpinasi mūsų gerove, rūpinasi mūsų išganymu, budi ir meldžiasi už mus. Jie yra mūsų dvasiškieji tėvai, kurie mus myli ir darbuojasi mūsų laikina ir amžina laime. Jie gelbsti mums varguose, sielvartuose ir jiems tarpininkaujant, kiek kartų Dievas atleido mums nuodėmes ir įgyjome Dievo vaikelių ramybę savo sieloms. Jie taip pat teikia ir kitus Kristaus paliktus mums sakramentus, atstovaudami Patį mūsų Atpirkėją. Dievas teikia mums įvairias savo malones, Jo atstovams-kunigams tarpininkaujant ir kunigai už tų Dievo malonių teikimą bei sunaudojimą kitados turės Jam atiduoti apyskaitą. Todėl savo maldomis, savo klusnumu, savo šventu gyvenimu padėkim kunigams nešti jų pašaukimo sunkią ir atsakomybę pareigą, kad jie patys šventėdami ir tobulėdami atsiektų savo galutinį tikslą — Dievą ir mus vestų prie Jo šiais išganingais keliais.

* * *

SPECIALE MISIJŲ INTENCIJA:
Ceylono pagonių atsivertimas.

* * *

ŠV. MYKOLAS ARKANGELAS

Rugsėjo mėnesiui Globėjas.

Rugsėjo 29 diena Bažnyčios pašvęsta Šv. Mykolo ir visų Angelų garbei. Šv. Mykolas laikomas dangiškosios kariuomenės vadas. Šventame Rašte mūsų aprašyme tarp Dangaus ir šėtono sukilėlių armijų Šv. Mykolas atžymėtas kaip galingas ir Dievui ištikimas dangiškosios kariuomenės vadas, šėtono ir jo pasekėjų pergaltėtojas.

Šv. Raštas mini ir kitus du atsižymėjusius arkangelus, Gabrielių, kurs apreiškė Švč. Paneli Marijai Dievo Sūnaus įsikūnijimą ir Rafaelį, Dievo siųstą kaip vadą jauniesniajam Tobijai. Šv. Mykolo viršūninkystė atžymėta jo vardu. *Mi-chael* yra ebraiškas žodis lietuviškai tariamas *My-ko-las*, kurs reiškia, *Kas kaip Dievas?*

Šv. Mykolas yra mūsų galingas globėjas ir saugotojas. Jam miestai, valstybės ir tautos atiduoda ypatingą pagarbą ir maldauja jo galingos apsaugos.

Angelai apsupę Dievo sostą, garbina Jį ir patarnauja žmonėms. Atlygiuime už ištikimybę jie mato Dievą veidas į veidą, ir jie turi galią atremti piktųjų dvasių pastangas, kurios tyko mus pražudyti. Iš jaunų dienų vaikai privalo būt mokinami pamaldumo prie Angelų.

* * *

Maldos Apaštalavimo Skleidimas

Rugsėjo mėn. 1934.

Brangieji Apaštalavimo Skleidėjai:

Mes tikimės, kad Tamstos laigdami vasaros atostogų poilsį, būsite fiziniai ir dvasiniai sustiprėję ir pilni uolumo ir bei energijos iš naujo imtis savo pareigas kaip Maldos Apaštalavimo Skleidėjai. Šis yra patogus laikas atnaujinti savo ištikimybės pasirizimus, ypač žvelgdami į svarbiausias savo užduoties pareigas.

Mes primename ir nuoširdžiai raginame Tamstas eiti į pagelbą tiems, kurie veda intensyvę kovą prieš nepadoriuosius krutomuosius paveikslus. Graži pradžia padaryta ir geros pasekos yra aiškios. Tačiau kad pergalė būtų laimėta ir geros pasekos būtų pastovios, privalo būt tesas uolumas ir reikalingas, pastovus darbštumas. Sužinoma iš patikimų šaltinių, kad krutamųjų-puolamųjų paveikslų išdirbėjai padidino milžinišką pinigų sumą kaip fondą po priedanga kovoti su mumis, kurie kovojame prieš nepadorumą. Net mėginimai buvo daromi nupirkti katalikiškų laikraščių ir magazinų nutylėjimą, naudojant pesigarsnimų priemones. Tat padvigubinkime pastangas ir pasirizimą.

Daugelis protestonų ir žydų bendradarbiauja su mūsų vyskupų įkūrtąja kampanija kovoti prieš nepadoriuosius krutomuosius paveikslus. Protestonai ir žydai susirūpino kilstančia iš nepadorių krutamų paveikslų blogybe ir prisideda prie mūsų vyskupų, kunigų ir katalikiškų organizacijų išganingo veikimo, juo labiau katalikai, ypač Maldos Apaštalavimo bendradarbiai privalo susirūpinti ir užsiinti sielų gerove, kurios yra brangiausiaju mūsų dieviškojo Išganytojo Krauju atpirtos. Taigi mūsų susidomėjimas ir nenuilstantis darbštumas kaipo katalikų, Maldos Apaštalavimo bendradarbių, narių, Kristaus mo-

kytinių privalo atsakančiai padidėti ir šventu uolumu užsidegti kovai prieš nepadorumą.

Gerbiamieji, mes pageidaujame, kad Tamstos primintūmėte šitą Švenčiausios Jėzaus Širdies troškimą visiems jūsų kuopelės nariams, jūsų giminėms, jūsų pažįstamiems ir įtikintūmėte juos įsirašyti, jei dar to nepadarė, į bendrą veikimą prieš nepadorumą, o įsirašiusius padrašinti tesėsi savo pasirizimuose ir narsiai kovoti prieš plintantį blogumą. Nėra mažiausios abejonės, kad pasiriztas ir suvienytas frontas laimės mūšį. Kai kurie išdirbėjai priėjo prie bankroto krašto ir finansinis kelių paveikslų neištesėjimas privers juos visus įsitikrinti, kad nevalioja gaminti puolamuosius nepadorius krutomuosius paveikslus.

Taigi, prikalbėkite savo bendradarbius, gimines ir pažįstamuosius įsirašyti į Padorumo Legijoną ir savo prisizadėjimą išlaikyti. Toliau juos pamokinkite ir įtikinkite, kad mokyti pasiaukoti, prisimarinti ir susilaikyti nuo visų krutamųjų paveikslų kol iš išdirbėjų pusės bus aiškūs tikros reformos-pataisos įrodymas. Tikra yra tiesa, kad negalima išlaikyti Padorumo Legijonui ištikimybės boikotuoti bloguosius paveikslus, be visiško susilaikymo juos nuomuoti arba lankyti, nes kartais kaikurie paveikslai rodomi, kurie neturi mažiausio papeikimo.

Mes siūlome laikytis šio plano, kurį primė Švč. Panelės Marijos Sodalicija ir daugelis vyskupų užtvirtino. Šis planas apima ne tik bloguosius paveikslus boikotuoti, bet taip pat drąsiai protestuoti prieš penkias paveikslų rūšis kiekvieną mėnesį, kurie aiškiai pasirodo esant kenksmingais dorovei. Šios penkios paveikslų rūšys yra išvardintos Sodalicijos mėnesiniame laikraštyje "The Queens Work" ir kaikuriuose kituose katalikiškuose laikraščiuose. Protestuoti pavieniais laiškais paveikslų išdirbėjams, kurie yra už juos atsakomingi, tiems, kurie juose apsireiškia ir vietinių teatrų savininkams ar vedėjams, kurie juos rodo. Toks protestas bus sekmingas ir greitai įtikins nepadorių paveikslų išdirbėjus, kad nepadorumas jiems brangiai kainuoja.

Galutinai, visi nuoširdžiai melskimės už šito tikrai apaštališkojo judėjimo prieš bloguosius krutomuosius paveikslus pasisekimą.

Iškilmēs Šv. Kazimiero Seserų Vienuolyne

Švenčiausios Panelės Dangun Ėmimo šventėje Šv. Kazimiero Seserų Vienuolyne koplyčioje, po šv. Mišių, įvyko iškilmingos Įžadų padarymo ir į Naujokyną priėmimo apeigos.

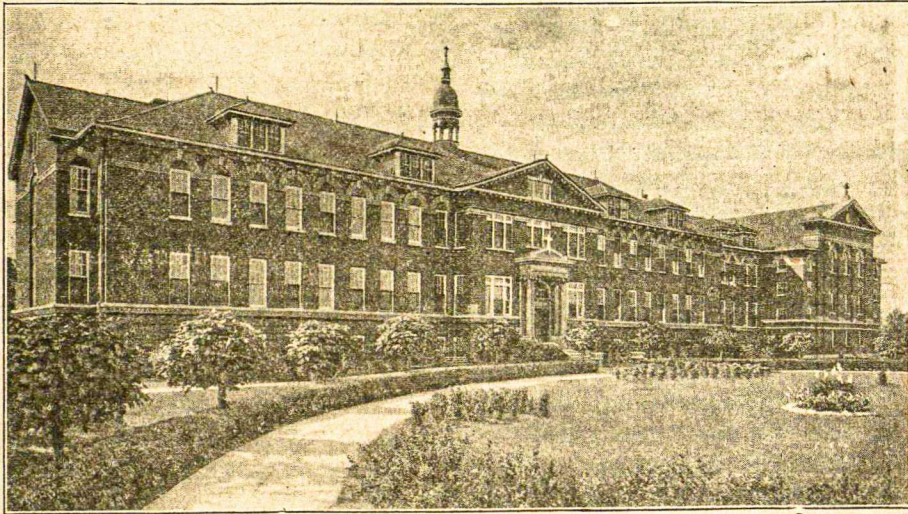
Pirmuosius įžadus padarė: Sesuo M. Krizanta, S. M. Dolora, S. M. Kristiana, S. M. Liguoria, S. M. Asumpta, S. M. Paulisa, S. M. Liliosa, S. M. Anacleta, S. M. Rozana, S. M. Leonarda, S. M. Almarita, S. M. Gratia, S. M. Adelma, S. M. Maris ir S. M. Margarita.

Vienuolijos abitą priėmė: Boleslova Uždavinytė — S. M. Amabilis iš Worcester, Mass.; Elena Dabravalskytė — S. M. Romana iš Philadelphia, Pa.; Julijona Salasevičiūtė — S. M. Ambrosina iš Worcester, Mass.; Stefanija Girniūtė — S. M. Mikalina iš Chi-

cago, Heights, Ill.; Ona Simonaitytė — S. M. Tomasina iš Brooklyn, N. Y.; Adelė Burdulytė — S. M. Edvarda iš Scranton, Pa.; Ona Žaikytė — S. M. Celina iš Boston, Mass.; Stefanija Gritaitė — S. M. Aleksandra iš Chicago, Ill.; Paulina Navickaitė — S. M. Lambertta iš Detroit, Mich.; Katarina Metrikevičiūtė — S. M. Petra iš Worcester, Mass.; Adelė Agurkytė — S. M. Bartolomea iš Philadelphia, Pa.; Pranciška Dabulskaitė — S. M. Coronata iš Roseland, Ill.; Elena Stakauskaitė — S. M. Generosa iš Chicago, Ill.; Elena Kukauskaitė — S. M. Apolinara iš Worcester, Mass.

Garbė Dievui, kad toks gražus jaunuolių būrelis pasiaukavo vien Jo tarnybai.

Daug svečių kunigų ir pasauliečių dalyvavo apeigose.

Švento Kazimiero Akademija AUKŠTESNIOJI MOKSLO ĮSTAIGA MERGAITĖMS

Šv. Kazimiero Akademijoje mokslas prasideda 10 d. rugsėjo (pirmadienį) 9 val. rytą. Įsiregistravimo dienos 24, 25, 26 d. rugpiūčio.

Jei jums rūpi jūsų dukrelės gera ateitis leiskit ją į Šv. Kazimiero Akademiją. Ši mokykla teiks jai gerą, katalikišką auklėjimą ir mokslą, kas paruoš ją tinkamą gyvenimui.

Mokyklos namas įrengtas sulig mokslo ir higienos reikalavimų, sveiko klimato aplinkumoje, šalia Marquette Parko. Žaidi-

mams, mankštai ir pasivaikščiavimui yra didelis 10 akrių sodas su aikštelėmis.

Akademija pilnai akredituota. Ji paruošia mergaites tolimesnėms studijoms; farmacijos, medicinos, slaugių ir t. t.

Namų ruošos pamokoms laboratorija, moderniška virtuvė ir siuvimo kambarys yra vieni iš geriausiai įrengtų Chicagoje.

Tvarkingu religiniu auklėjimu stengiamasi mergaitę priuošti rimtam gyvenimui.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

Katalikiška - Visuotina Bažnyčia

“Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai” (Mat. XXVIII, 19-20). Toks buvo Kristaus įsakymas, duotas apaštalams. Ir tame įsakyme telpa tikrosios Kristaus Bažnyčios trieilis katalikiškumas — visuotinumas, būtent: platinimo visuotinumas, mokslo visuotinumas ir gyvavimo visuotinumas.

Nereikia daug mąstyti, kad realizavus, dėl ko tikroji Kristaus Bažnyčia turi turėti tas savybes, dėl ko ji turi būti visuotina. Mesijus, pasaulio Išganytojas, nurodė priemones ir mokino, kaip pelnyti amžinąjį gyvenimą. Pirm į Dangų įžengimo, Jis įpareigavo savo Bažnyčią, kad ji plėstų visus Jo mokymus pasaulio visuose kraštuose ir tuomi, kad žmonės galėtų pasinaudoti iš kilnių ir išganingų Jo mokymų. Taigi, jei Bažnyčia savo veiklą pavestų bei skirtų vienam ar keliems kraštams, arba laikui bėgant ji atsiskyrė Kristaus Evangeliją plėsti tuose kraštuose, kai aplinkybės yra patogios ir proga atitinkama, tuomet ji negalėtų sakytis, kad ji yra visuotina. Be to, ji neturėtų teisės naudotis tuo garbingu visuotinumo vardu.

Romos Katalikų Bažnyčia yra visuotina visuose laikuose ir visuose vietose. Ji yra vienintėlė, kuri garbingai yra vadinama tuo vardu. Net Šv. Augustino dienose kataliko vardas priklausė vienintėliai tiems, kurie buvo Romos Katalikų Bažnyčios nariais, kurie buvo valdiniai ir klausė vyriausiojo autoriteto, būtent, Romos Vyskupo-Pepiežiaus.

Esminiai Bažnyčios katalikiškumui priklauso mokymo vienumas. Jei Bažnyčia, kada ji geografiškai plėtėsi, būtų pakeitus mokymą, tada Bažnyčios plėtimas tikrumoje būtų buvęs bažnyčių padauginimas, ir kuoldidesnis būtų Bažnyčios plėtimas, tuo gausesnis būtų buvęs sektų skaičius. Tat, kad žinojus tikrąją Kristaus Bažnyčią, pirmiausiai turime patirti, kad ji yra katalikiška — visuotina, būtent, ji turi rasti pasaulio visuose kraštuose, ir ji turi būti viena ir ta

pati, kuri laikosi vienybės mokinyje ir valdyje.

Apie Romos Katalikų Bažnyčios misijonierius galima pasakyti taip pat, kaip anais laikais buvo pasakyta ir apie apaštalus, būtent: “Jie gi išėjo skelbė visur, Viešpačiui draug veikiant ir patvirtinant jų žodžius lydinčiais juos stebuklais” (Mork. XVI, 20). Tikrosios Kristaus Bažnyčios gyvavime nėra nežinomas nė vienas kraštas, kurį nebūtų aplankę Katalikų Bažnyčios misijonieriai. Jie žygiavo į pasaulio įvairius kraštus, skelbdami Kristaus Evangeliją visam sutvėrimui. Net Bažnyčios priešai gerbia ir aukština misijonierių didelius pasiaukojimus ir nuveiktus darbus. Kas gi neskaitė apie uolią misijonierių darbuotę tarp indijonų Šiaurinėje Amerikoje, kuriuos pirmuosius gyventojus mokino, krikštijo ir kultūrinio? Kas gi nežino Jezuitų darbuotės pietinėje Amerikoje? Kas gi gali netikėti, kad katalikų misijonieriai plėtė krikščioniją Afrikos dykumose ir ten šventai darbavosi, kad panaikinti vergiją? Net Kinijoje, kur nugalėdami grėšiančius pavojus, Prancūzijos misijonieriai nuveikė daug išganingų darbų tenyksiems gyventojams. Tie visi kunigai-misijonieriai priklauso visuotinai Katalikų Bažnyčiai, nes ji apima visus pasaulio kraštus, kuri yra viena ir ta pati, nes niekada nesikeičia ir nesimaino.

Ir ką gi galima besakyti apie kitus, kurie sakosi, kad jų bažnyčia yra tikroji Kristaus Bažnyčia? Pav. protestantizmo darbuotė yra vien tik misijonieravimas, kurs prasi-dėjo vos nuo kelių šimtmečių. Tačiau, ką jis per visą tą laiką nuveikė gero? Gali kas pasakyti, kad protestantizmas yra išsiplatinęs pasaulio visuose kraštuose. Tai gali būti tiesa, bet toks geografiškas plėtimasis paėina nuo pačių protestantų migracijos iš senovinių Europos kraštų į kitus kraštus. Jų istorijos pradžioje, protestantizmas savo tikybą varu vykdė ir spirė kitiems kraštams, pasidėkojant šiaurinės Europos kai kurių kunigaikščių įtakai. Ir buvo laikas, kada manyta, kad protestantizmas pagrobs visą Europą. Tačiau, netrukus uolūs katalikiški misijonieriai pra-

dējo darbuotis ir atsivertimai gausējo neapsakomu ir stebētīnu skubumu, taip, jog skaitlingos provincijas, bematant, laimēta atgal Katalikų Bažnyčia. Net ir šiandien Katalikybēn atsivertimų skaičius gausējā. Ir tai aišku, kad tie atsivertimai daugiausiai eina iš pačių protestantu, kurie grįžta į tikrąją Kristaus Bažnyčią. Dėl to, protestantizmas negali būti visuotina Bažnyčia. Šiandien pats skaldosi protestantizmas ir sektų skaičius dauginasi. Ir kur nors jos iškuria, ten nauja tikyba gimsta.

Yra tik viena Bažnyčia, kuri gali save teisingai vadinti, kad yra katalikiška — visuotina, ir ji yra ta Bažnyčia, kurios vyriausias autoritetas sudera su Romos Popiežiaus, kurs yra tikrasis ir teisėtasis Šv. Petro įpėdinis. Vien ta Bažnyčia yra tikroji Kristaus Bažnyčia, ir ji yra katalikiška — visuotina.

Šiose dienose protestantizmo puolimas įvairiuose kraštuose pagrindiniai pareina iš to, kad tvirtėja vidūjinis nesutarimas ir nesimato solidarumo, vienybės. Patys protestantai susiduria su mokymų taip dideliu įvairumu ir įvairių tikybų mišiniais, jog jie patys nebežino, ką bedaryti, nebežino kam betikėti. Ištikrųjų, jie nori tikėjimo, tačiau, nesuprantama, kaip jie nemato tikrosios Kristaus Bažnyčios. Jie studijuoja religiją, o atmeta Katalikų Bažnyčią. Vienok Romos Katalikų Bažnyčia skaito virš trijų šimtų milijonų pavildinių. Be Katalikų Bažnyčios, krikščionijos reikėtų pasigailėti. O Romos Katalikų Bažnyčia vis vien stovi ant tvirtos uolos, kurios pragaro vartai nenugalės. Ji tik viena visada turi ką nors išganingo aukoti. Ji laiko dvidešimties amžių nuveikimus, kuriais ją galima įvertinti. Ji visada kentėjo pasaulio neapykantą. Tačiau, šiandien ji yra gerbiama ir mylima, ir labiau mylima, negu kas kitas šiame pasaulyje. Ji gavo geriausią iš savo vaikų, ji pakėlė ir pakentė viską, kad vien gelbėti savo vaikams, nes ji yra tikroji motina. Dėl to ji skaito šventųjų tūkstančiais. Ji niekada nesibaimėjo kalbėti, ji visada kalbėjo, ir amžiai iš jos neatėmė drąsos. Šiame pasaulyje ji yra garbingiausia, stebėtiniausia ir misteriškausia. Ir protestantai ir kitatikiai, kurie studijuoja religiją, nepaiso ir kėsinaši ją ignoruoti.

Tur būt ta ignorancija paeina vien tik

iš baimės. Juk kartais girdima paskaly, kad protestantai ir kitatikiai bijosi Katalikų Bažnyčios, kad jie bijosi kai kurių mokinių, kurių ji mokina. Tokiems aš norėčiau patarti, dėl ko jie neiško priežasties, dėl kurios gimsta ta baimė? Patartina, kad tokie atsi-klaustų žinovų, kurie jiems išaiškintų, kas yra ta Bažnyčia ir koki išganingi jos mokiniai.

Tokie teklausia klausimų, kurių atsakymai išsklaidintų visas jų abejones ir kad paskui visa nagrinėtų iš meilės, o ne iš neapykantos. Po to jie galėtų grįžti ir daug gera pasakoti apie tikrąją Kristaus Bažnyčią. Taigi, kodėl apakėliai nemėgina tų būdų, kurie jiems atidarytų akis ir aiškioje šviesoje perstatytų, kas yra ta Bažnyčia, kurią įsteigė Jėzus Kristus žmonių išganymui, ir kuri yra katalikiška — visuotina, ir kuri yra skirta visoms tautoms ir visiems laikams.

Mes, katalikai, turime dėkoti Dievui, kad esame tikrosios Kristaus Bažnyčios nariais. Ir mes neabejojame, bet žinome, kad Jėzus Kristus įsteigė Bažnyčią žmonių išganymui. Be to, tikime, kad Jis įsteigė ją, kad joje užlaikius savo apreiškimus ir mokslą, ir kad ji malones duotų visoms tautoms. Dėl to gi buvo reikalinga, kad tikroji Kristaus Bažnyčia įsikurtų pasaulio visuose kraštuose, kad ji skelbtų Kristaus Evangeliją visoms gimnėms ir kad jų sieloms duotų malones, kurias pelnant, apturėtų amžinąjį gyvenimą Dangaus karalystėje. Dėl to savo apaštalamis Viešpats Jėzus įsakė: "Eidami į visą pasaulį, skelbkite Evangeliją visam sutvėrimui. Kas tikės ir bus apkrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerktas" (Mork. XVI, 15-16). Ir tikroji Kristaus Bažnyčia tai visa ištikimai vykdė per XIX-ą amžių. Dėl to jai teisėtai atitinka vadintis katalikiška — visuotina Bažnyčia.

ROMA. — Šventasis Tėvas giria ir laimina visus tuos, kurie prisideda prie Padorumo Legijono veikimo prieš nepadoriuosius paveikslus. Jei kas dar neįsirašėte į Padorumo Legijoną kovoti prieš nepadorumą pasukbėkite tai padaryti pareikšdami ištikimybę šiam kilniam darbui jūsų pačių ir jūsų vaikų labui.

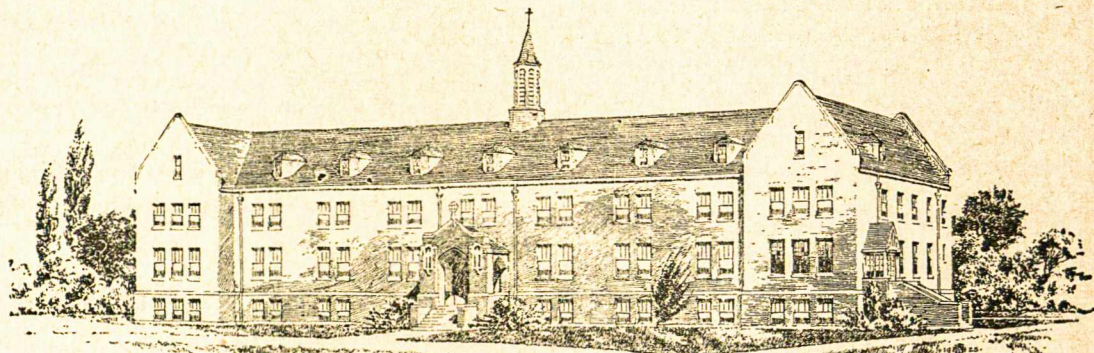
ROMA. — Popiežiaus knygyne yra labai didelis, ranka rašytas, žydų kalba Šventas Raštas, kurs sveria 320 svarų.

Šv. Pranciškaus Seserų Mokytojų Seimelis

PITTSBURGH, Pa. — Rugpiūčio 11, 12 ir 13 dd. vienuolyno mokytojų seimelis buvo įdomus, naudingas ir visais atžvilgiais dideliai reikšmingas.

Seimelio rezoliucijos apima vienuolyno įdėjas, dvasios ir mokslo pasirinkimą ir nusistatymą, seserų dalyvumą Katalikiškoje

Akeijoje ir visuomenėje, Apaštalavimo darbus katekizacijose, tampresnį susiaėimą bei subendrinimą su parapija ir vaikuėių namais, patrijotizmo idealų mokymą, ypaė kalbos atžvilgiu, naujesnių metodų pavartojimą tikyboje, kalboje, rašyboje, scenoje, ir t. t., mokytojų personalą ir kvalifikacijas.

Convent Building for The
Lithuanian Sisters of St. Francis
Built by the Architect & Builders Association

Švento Pranciškaus Akademija PITTSBURGH, PA.

Akademią veda lietuvaitės Seserys Pranciškietės. Akademijai suteiktos, aukštesnės mokyklos, valstybinės visos teisės, kuriomis ji naudojasi. Šioji aukštesnioji mokykla teikia keturių metų mokslo ir auklėjimo kursą, papildytą specialėmis pamokomis — *muzikoje, pašyboje ir komercijoje*.

Į Akademią priimamos mergaitės, kaip noriaėios ruošti vienuolėmis, taip ir šeimyniniam gyvenimui.

Akademija randasi gražioje kalnuotoje Pittsburgh'o apielinkėje.

Visais informacijų reikalais kreipkitės: *Akademijos Sesuo Direktorė*,
Mt. Providence, R. D. 9, South Hills,
Pittsburgh, Pa.

MELROSE PARK, Ill. — Rugp. 19 d., Švč. Panelės Karmeliaus italų baėnyėioje 10 val. įvyko iškilmingosios Mišios, kurias celebravo kun. C. Milinari iš Cincinatti, Ohio, diakonavo vietos klebonas, kun. Benjaminas Frank, o subdiaku buvau aė.

Prie šios italų baėnyėios yra prisiglaude ir mūsų tautieėiai lietuviai, kuriems Tėvai Marijonai kas sekmadienį suteikia dvasinius patarnavimus. Lietuviams Šv. Mišios 11:30 val. yra laikomos, kurias gieda lietuvių vyrų

ir merginų gerai sutvarkytas choras, jaunos merginos vedamas. Garbė Melroseparkieėiams lietuviams už sugebėjimą graėiai tvarkytis ir pavyzdingai atlikti katalikybės ir lietuvybės pareigas.

ARGENTINA. — Eucharistinis Kongresas įvyks spalio mėn. 10, 11, 12, 13 ir 14 dd. Buenos Aires, Argentinoje. Viso katalikiškojo pasaulio akys kreipiamos į ši trisdešimt antrąjį tarptautinį Eucharistinį Kongresą. Tikinasi pusanatro milijono dalyvių.

Švenč. Panos Marijos Užgimimas

Dievas yra išaugštintas visuose Savo šventuosiuose, tačiau daugiausiai Švenč. Panos Marijos gyvenime, Jo mylimiausiojo ir gausiausiai apdovanoto sutvėrimo. Po Jėzaus sielos, Marijos siela buvo gražiausia. Mes žinome iš neklaidingojo katalikiškos Bažnyčios mokslo, Ji buvo pradėta be gimosios nuodėmės sutepimo ir pačiame prasidėjimo akymirksnyje Ji buvo apdovanota pašvenčiamąja malone. Jai yra pritaikinti Sv. Rašto žodžiai: "Aš Motina gražios meilės ir baimės, pažinimo ir šventos vilties. Manyje visa kelio ir tiesos malonė; manyje visa gyvenimo ir dorybės viltis." (Ekli XXIV, 24-25). Jos siela papuošta visomis malonėmis ir dieviškomis dorybėmis, kurias Ją išaugština ir dangiškąja Dievo nuo amžių paskirta garbe, vainikuoja.

Ši mylimiausia Mergaitė, kurios sielą Dievas sutvėrė nekalčiausią, gimė iš Sv. Onos, Sv. Jokimo žmonos apie penkiolika metų prieš Kristaus gimimą. Bažnyčia kasmet švenčia Jos užgimimo šventę rugsėjo aštuoną dieną. Be abėjo, Jos gimdytojai Sv. Jokimas ir Sv. Ona, kurie tiek daug metų meldė Dievą, idant būtų palaiminti šiuo kudikėliu, buvo neapsakomai linksmi dienoje, kurioje ši palaiminta Mergaitė užgimė. Šiame atsitikime jie džiaugėsi pilnomis širdimis dėkingumo Dievui, visų gerybių Davėjui. Turėdami Ją, Sv. Jokimas, Sv. Ona ir jų draugai didžiai džiaugėsi, mylavo Ją ir kalbėjo apie Ją su malonumu.

Švenč. Panos Marijos užgimimas buvo priežastimi ypatingo džiaugsmo ir nusistebėjimo visiems dangaus angelams. Jie garbino Ją kaipo Dievo tobuliausį, neišmatuojamos meilės sutvėrimą. Jie stebėjosi Jos specialiais apdovanojimais, jos nekaltos sielos nepaprastu skaistumu, kuriuomi vienijosi su Dievu, Jos didžio šventumo ir jie matė šios mergaitės užgimime visos žmonijos laimę, nes suprato, kad iš Jos gims Išganytojas.

Kaip aušra pergali ir išsklaido nakties tamsumus ir skelbia dienos prisiartinimą, taip Švč. Panos Marijos užgimimas atnešė šviesą ir gyvybę į aptemdytą pasaulį, kuris

buvo nuodėmėmis suteptas. Ji reiškė "Teisybės Saulės" aušrą.

Saldus ir gražus vardas "Marija" buvo Jai duotas. Dievas paskyrė Jai šį gražų vardą, vardą kuris tiek daug reiškia visiems Jo vaikeliams. Šv. Metodijus sako: "Tavo vardas, o Dievo Motina, yra dieviškųjų palaiminimų ir malonių pilnas."

Todel gerai įsidėmėkime Sv. Bernardo labai gražų pamokinimą: "Kiekviename pavojuje netekti dieviškosios malonės, visuomet prisiminkime Mariją, nuolatosis šiaukimės Marijos vardo kartu su Jėzaus vardu, nes šie vardai visuomet yra sujuagti. Lai tie du saldžiausi ir galingiausi vardai niekuomet neapleidžia mūsų širdžių ir lūpų, nes jie visuomet teikia mums stiprybės, kad ne pultumėm ir, kad pergalėtum kiekvieną pagundą."

Sul. V. Gražulis, M.I.C.

Laisvoje Lietuvoje

Lietuvio amerikoniuko įspūdžiai.

Kaip greit brangusis laikas bėga. Rodos kad dar netaip seniai, tik vakar, kulksvaidžiai tratėjo, patrankos griaudė; vorų voros pėstininkų ir raitelių pulkai traukė su griausminga daina į frontą, o jau spėjo prabėgti 16 metų!

Per tuos 16-ka metų daug yra pasidarbuota, bei nuveikta: Lietuvos ūkiai sutvarkyti, Klaipėdos byla laimėta, pats Klaipėdos uostas padidintas, Katalikų Universitetas kuriamas, Vytauto muziejus statomas, ir t. t.

Lietuva pažengė gerokai pirmyn. Jos vardas skamba po visą kultūringą Europą ir po visą margų pasaulį. Lietuva geras pavyzdys kitoms tautoms. Šventoji Lietuva atjaučiama visų. Ji visuomet buvo žmonių širdyse.

Taip Lietuva buvo garsi tauta Europoje. Deja, dabar Lietuvoje ne viskas tiksliai varama; daug, daug kas joje taisytina...

Seniau vadinama "Šventoji Lietuva," dabar nebegali tuomi didžiutis.

Lietuvos liaudis, kuri krauju atpirko sau laisvę, tiek metų vergavusi, norėtų laisvai atsikvėpti; tačiau negali, kadangi jai trukdo išsigimėliai lietuviai, tie "lietuviai," kurie, anot, mirštaščio Jėzaus ant kryžiaus žodžių, "nežino ką daro." Jie jau seniai su Rusijos

“ponais” būtų varę išvien niekšišką darbą, jei ne katalikai, kurie stojo skersai kelio kaip mūro siena ir neleidžia nei žingsnio žengti į pražūtis kraštą.

Lietuviai katalikai tvirtai stovi prieš socialistų ir masonų eiles ir nemano nusileisti. Jų eilės kasdien daugėja. Tat, “lietuviams” neteks progos pamatyti savo mylimosios motinėlės Rusijos. Atsiras Lietuvos išvaduotojas, kuris sutvarkys krašto padėtį ir suburs į lietuvių ir jos palaidūnus vaikus tautos kultūrinį darbą. Ir nenustebtume mes, Amerikos lietuviai, jei ir suklydę “lietuviai” kaip vienas sušuktų: “Rūstinome Tave Dieve. Gėda mums. Nedrįstame net akių į Tave pakelti. Įkvėpk visiems Lietuvos gyventojams teisybės jausmą, dorybės meilę ir vyriausiojo gyvenimo tikslo supratimą.”

Šarūnas, L. K.

* * *

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

* * *

Petronėlė Thurston, Chicago, Ill., ..	\$50.00
Jaskelevičiai, Jonas ir Marijona, Brookton, Mass.	50.00
Dainius, Silvestras.	10.00
Setanel, R., Niagara Falls, N. Y.	8.00
Pavilauskas, J., Chicago, Ill.	6.00
Skalaudienė, Agota.	5.00
Tamašauskas, S., Rochester, N. Y.	5.00
Tanaraskienė, Juzė, Worcester, Mass.	5.00
Trubantaitienė, E., Waterbury, Conn.	5.00
Vaitkevičius, Ad., Summit, Ill.	5.00
Trublauskienė, A., Sheboygan, Wis.	3.00
Galbas, F., Waterbury, Conn.	3.00
Grenda, L., Westboro, Mass.	3.00
Mažinskienė, Eva, Worcester, Mass.	3.00
Želkoniūnė, E., Aurora, Ill.	3.00
Skirtalienė, Mrs., Lietuva.	3.00
Olkovikas, V., Manchester, N.H.	3.00
Šimulis, K., Philadelphia, Pa.	3.00
Pielik, M., Cleveland, O.	3.00
Baltušaitienė, P., St. Charles, Ill.	3.00
Matickas, Bayonne, N. J.	3.00
Cinikas, J., Chicago, Ill.	3.00
Norvaišienė, S., Chicago, Ill.	3.00
Kopėnaskienė, J., Cicero, Ill.	3.00
Ansinkaitė, M., So. Boston, Mass.	3.00
Radzevičius, P., Chicago, Ill.	3.00
Kovys, Ant., Rockford, Ill.	3.00
Mopockienė, K., Rockdale, Ill.	3.00
Daniūnas, A., Chicago, Ill.	3.00
Stankonienė, A., Azona Park, N. Y.	3.00
Vaitkevičius, A., Chicago, Ill.	3.00
Slegaitis, A., Whitecloud, Mich.	3.00

Žvirblis, J., Melrose Park, Ill.	3.00
Balsys, V., Chicago, Ill.	2.00
Rimša, V., Worcester, Mass.	2.00
Danisevičienė, Mahanoy City, Pa.	2.00
Barskaitis, P., Kenosha, Wis.	1.00
Miliauskienė, O., Belchertown, Mass. ..	1.00
Druktienienė, O., Kenosha, Wis.	1.00

* * *

*Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.
Tėvai Marijonai.*

SVARBESNIEJI ĮVYKIAI AMERIKOJE

ROCHESTER, N. Y. — Antradienį įvyko Šv. Jurgio parapijos studentų kuopos mėnesinis susirinkimas, pirmininkaujant veikliam ir energingam pirmininkui Bernardui Rumbučiui. Susirinkime dalyvavo visi kuopos nariai ir daugelis draugų.

T susirinkimą atsilankė Worcester, Mass. Šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. J. Petraitis ir prof. J. Žemaitis, kurie tuo tarpu viešiojo gražiame Rochesteryje. Abu svečiai pasakė gražias kalbas studentams.

Taipogi kalbėjo ir parapijos klebonas kun. Jonas Bakšys, Studentų ir Profesionalių Sąjungos seime išrinktas Garbės Nariu. Visi studentai džiaugėsi, kad jų dvasios vadas buvo taip gražiai pagerbtas. Toji garbė jam tikrai priklauso, nes kun. Jonas Bakšys visuomet nemilstančiai dirba su studentais ir su visa Sąjunga.

WATERBURY, Conn. — Rugsn. 12 d. įvyko mėsinis Šv. Vardo dr. ios išvažiavimas Blažio ūky prie Lake Winnemago.

KENOSHA, Wis. — Kun. M. Urbanavičius, kuris atostogavo mėnesį laiko pas Marijonus, sutiktas gausios parapijiečių minios, rugsn. 19 d. Laikas praleistas prie užkandžių ir žaidimų. Komitetas įteikė klebonui sveikinimus.

— Jaujinimo niknikas įvyko rugsn. 26 d. parapijos darže. Visi maloniai pasilinksmino. Suvirš šimtas jaunuolių atvažiavo iš Chicago.

CHICAGO, Ill. — Simfonijos orkestra sužavėjo Amerika lietuvių kūriniais. Lietuviškos muzikos tūkstančiai klausėsi Pasaulinėje Parodoje ir namuose. Daugiau kaip 5.000 klausovų, virš 3.000 lietuvių, Swift aikštėje. Pasaulinėje Parodoje ir rusė milijono per didžiają WGN radijo stotį gavo proos rugsn. 19 d. pasiklausyti lietuvių kompozitorių kūrinių, kurinus išnildė Chicago simfonijos orkestra, dirinama Erico DeLamaro. Programoje taipgi dalyvavo tautietė, Chicago Grand Operos dainininkė, Barbara Darlys.

CHICAGO, Ill. — Rugpiūčio 24 d., Chicago Beach viešbutyje įvyko bankietas, kuriame leit. F. Vaitkus atsisveikino su chieagiečiais. Buvo paruošta programa, kalbos ir muzika.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Labdarių 7 kuopos piknikas Rūtos darže įvyko rugp. 19 d. Buvo visokių margumynų. Gerai pavyko.

CHICAGO, Ill., ŠS. Petro ir Pauliaus parapija. — Rugp. 12 d., parap. darže buvo dr-jų surengtas parap naudai piknikėlis ir kuopuikiausiai pavyko. Žmonių buvo daug. Parapijai grynų pelno padaryta \$140.00.

— Rugp. 13 d., parap. salėje buvo surengtas šaunus šeimyninis vakarėlis.

— Parapijos mokykla labai puikiai išvalyta. Visi kambariai naujai išdažyti.

— Parapija finansiniai puikiai stovi. Parapijonai didžioji vienybė su savo vadu gerb. kun. A. Linkum parap. naudai dirba. Pasisekus parap. metiniam piknikui, klebonas atmokėjo parap senos skolos \$1,000.

— Parapijonai su visu smarkumu rengiasi prie 20 metų jubilėjaus nuo parapijos įsikūrimo.

LIETUVOJE

“Didžiojo Vokietijon” įjungia Olandiją, žymia Belgijos dali, Šveicariją, Čekoslovakiją, Austriją ir Lietuvą.

— Diktatoriaus Hitlerio laikraštis Volkischer Beobachter puola Lietuvą, kad ji neleidžia hitlerininkams įsivyrauti Klaipėdos krašte.

— Lenkai daro žvgiu, kad būtų leista nuolat Kaune reziduoti lenkų telegramų agentūros “Pato” atstovui. Tačiau administracijos sluoksniuose į tai žiūrima neigiamai.

— Numatomam artimiausiu laiku kalinių pasikeitime tarp Lenkijos ir Lietuvos, lenkai pasižada išduoti pulk. Mikalajūną, Petrą Sagaitį, Vingilį, Vaškeli ir kitus.

— Kaip pranešama iš šiaurės Lietuvos, šiaulių ir Biržų apskr. kaikiuriuose dalyse šiemet ypatingai užderėjo sodai.

— Isikūrus Klaipėdoj sovietų prekybos atstovybei kiaulių svirkimas ir eksportavimas eina sparčiai. Per savaitę išgabena po 12 vagonų kiaulių. Manoma, kad klainėdiškiai galės parduoti visas eksportui skiriamas kiaules.

— Paskutiniuju laiku Lietuvoje lankėsi buvęs Lenkijos ministeris pirmininkas pulk. Prystoras, lenkų atstovas Paryžiuje Milšteinas, lenkų žurnalistai ir kiti, kurie davė progos užsienių spaudai skelbti ivairius pramanytus gandus apie tariamą Lietuvos ir Lenkijos santykių sutvarkymą. Ligi šiol iš lenkų pusės Lietuvoje jokių svarstyminių pasiū-

lymų dėl abiejų kraštų santykių sutvarkymo nėra gauta.

— Muitinių žiniomis iš Lietuvos išvežta linų: balandžio mėn. 9 vagonai; gegužės mėn. 12 vag.; birželio mėn. 11 vagonų.

— Į Biržus jau atvyko naujai paskirtas vikaras kun. A. Deksnys ir pradėjo eiti pareigas.

— Lenkai nori atkalbėti Latvius ir Estus nuo Baltijos Sąg-os. Tuo tikslu liepos pabaigoje Estijon ir Latvijon buvo nuvažia- vęs ir lenkų užsienių reikalų ministeris Bekas.

— Teko sužinoti, kad po Lietuvos lakūnų atsilankymo Londone Anglijos bendrovės “Armstrong Whiworth Aircraft” lakūnas su Scimatos tipo lėktuvu mano atskristi į Kau- ną.

— Lietuvos ugniagesių organizacijų sąg-os dešimtmečio proga belgų, čekoslovakų ir estu ugniagesių vadovybės paprašė nurodyti užsipelnčius Lietuvos ugniagesybai veikė- jus, kurie bus apdovanoti šių valstybių ugnia- gesių garbės ženklais.

— Užpalių šaulių būrys, Utenoje, baigia statyti Dariaus ir Girėno vardo šiaulių namus. Namai jau pastatyti, bet dar be vidaus ir įrengimo. Namai dideli ir gražūs.

— Švietimo ministerijoje naujai sudaryto meno, mokslo, kulto departamento direkto- rium paskirtas buvęs Biržų valstybinės gim- nazijos direktorius dr. Antanas Juška.

— Karo lėktuvų eskadrilė, pulk. Gustai- čio vadovaujama, baigė savo didelę kelionę po Europą. Lakūnai liepos 18 d. sugrįžo iš savo didelės kelionės Kaunan.

— Užsienio lietuviams remti dr-ja nuta- rė netolimai ateity pradėti leisti užsienio lie- tuviams laikraštį, kurio svarbiausias tikslas būtų jungti viso pasaulio lietuvius ir žadinti juose tėvynės meilę.

— Šią vasarą Kauno maudyklėse skendo jau 63 žmonės.

— Šiemet Lietuvos paiūrio vasarvietėse daug žmonių vasaroja netik iš Lietuvos bet ir iš užsienių. Ypač daug žmonių yra Palan- goje ir Nidoje. Pažymėtina kad dalis jų yra iš Vokietijos.

— Kaune kalbama, kad neseniai prasidė- jusios Lietuvos ir sovietų Rusijos ūkiškos der- vybos. Iš Lietuvos pusės jas veda stambios ekonominės organizacijos, o Sovietams atsto- vauja jų diplomatai ir ekonomistai Kaune.

— Viena stambi Anglijos medžio preky- bos firma nupirkė 300 ktm. ažuolinės miško medžiagos, kurion įeina ažuolinės lentos, brus liai ir kt. kantuoti sortimentai.

— Lenkai vis labiau baidosi kryžių. Jie neleidžia lietuviams statyti šių išcanymo sim- bolių užgruobtuose Lietuvos kraštuose. Ypač bijo prie statomų kryžių lietuviškų užrašų.

— Vytauto Didžiojo ažuolynas bus apvertas tvora, bus išvesti takai į jame, keliai ir aikštelės. Be to bus pasodinta dekoratyvinių medelių, krūmų ir gėlių. Viskas bus daroma palaipsniui ir pagal paruoštą planą, kurį Kauno miesto burmistras jau yra patvirtinęs.

— Nauju nutarimu, Krašto direktorija paskyrė į Klaipėdos uosto direkciją, vietoje atšaukto Oto Sziegaudo, Viktorą Gailių.

— Lietuvoje gastrolovoja pirmasis pačių lietuvių ir vien grynai iš lietuvių suorganizuotas cirkas "Aušra."

— Šiomis dienomis Kauno miesto sodininkystėje pražydo bananai. Jo žiedas yra labai didelis ir nepaprastai savotiškas.

— Prieš kiek laiko Kairo mieste įvyko dešimtas tarptautinis pašto kongresas. Egipto vyriausybė mūsų pašto valdybos delegatą, inž. Br. Banaitį, apdovanojo Izmailio ordinu ketvirtąjo laipsnio.

— Šią vasarą žemės ūkio organai yra numatę surengti 16 žemės ūkio parodų, kurių data ir vieta jau nustatyta; taip pat paskirta 18,200 lt. eksponatams premijuoti.

— Ateinančiais metais Lietuvoje manoma suruošti pramonės parodą. Parodoje manoma atvaizdinti Lietuvos pramonės kūrimosi laikotarpį ir jos vystimosi kelią ligi pačių paskutinių dienų.

— Lenkija gi žada jeit į Rytų Lokarno paktą tik tada, kai ji bus pakviesta ir priimta jos talkininkė Rumunija, taip pat kitos šalys pripažins jos dabartines sienas su Lietuva. Vadinasi, lenkai nori, kad visos kitos šalys, pasirašusios minėtą taikos paktą, legalizuotų užgrobtą ir palaikymą Lietuvos sostinės Vilniaus ir jos teritorijų.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Matyt, kad daugelis žmonių, priėmę Šv. Komuniją, grįždami į savo vietas, priklaupia prieš altorių, daugelis ne. Taip pat daugelis, priėmę Komuniją žegnojasi, daugelis ne. Kokia šiame dalyke yra Bažnyčios taisyklė? *Neseniai Prisivertęs.*

Atsakymas. Bažnyčia dėl tų smulkių dalykų tikintiesiems nepadavė taisyklės. Ji palieka čia tikinčiojo pamaldumui laisvę. Tinkamai daro tie, kurie priklaupia prieš tuomet dalinamą Šv. Sakramentą ir eina į savo suolus.

Paklausimas. Dažnai einu išpažinties bažnyčioje, kur manęs kunigas nepažįsta. Eiti išpažinties prie kunigo, kuris mane nepažįsta, jaučiu kokį tai nedrąsumą. Ar toks mano

elgėsis nėra priešingas kuriam nors Bažnyčios patvarkymui? *Neseniai Prisivertęs*

Atsakymas. Ne. Yra Bažnyčios reikalavimas, kad kiekvienas katalikas priimtų velykinę Komuniją savo parapijos bažnyčioje, gi išpažinties savo kiekvienas tikintysis gali pasirinkti kunigą.

Jei parapijoje yra vartojamos velykinės kortelės, kaipo liūdijimas atliktos išpažinties, tai reikia pasirinkti velykiniame laike priėti išpažinties savo parapijos bažnyčioje ir įteikti kortelę. Kitaip gali kilti nesusipratimų su klebonu.

Paklausimas. Laike priėmimo Sakramento Moterystės, ar yra Bažnyčios nurodymas, kurioje vyriškio pusėje, dešinėje ar kairėje, privalo moteriškė atovėti?

Neseniai Prisivertęs.

Atsakymas. Moteriškė privalo būti, imant šliubą, vyriškio kairėje pusėje.

Paklausimas. Tretininkei mirus, ar reikia ji laidoti tam tikru tretininkų rūbu apvilktą ar paprastu? *M. — tē*

Atsakymas. Laikykitės priimto papročio. Kaip buvo laidojami iki šiol pas jus tretininkai, taip galite laidoti.

Kur tretininkai yra tinkamai suorganizuoti ir vedami, ir jie tikrai atlieka rimtai savo pareigas, dėtų juos laidoti apvilktus tretininkų rūbu.

MEXICO. -- J. E. Vysk. Altamirano ganytojavimo reikalais lankėsi Zacualtipam mieste ir gyventojai išdabino gėlių vainikais gatves ir nuoširdžiai pasitiko. Vyskupas didelės minios žmonių džiaugsmingai buvo įlydėdas į parapijos bažnyčią. Po kelių minutų įėjo federaliniai agentai ir suareštavo vyskupą, jo sekretorių ir kleboną, kun. Arteaga.

Jie buvo suareštuoti už tai kad žmonės savo mylimą ganytoją maloniai pasitiko.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklelį atsakymui.